

RETTELSESBLAD**Erstatter beslutningsforslag af 27. september 2012**

I medfør af § 33 i Inatsisartuts forretningsorden fremsætter Naalakkersuisut hermed følgende beslutningsforslag:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fortsætte drøftelser med Alcoa Inc. vedrørende et muligt vandkraftbaseret aluminiumsprojekt ved Maniitsoq ud fra følgende rammevilkår og betingelser:

1. **Ejerskab:** Naalakkersuisut arbejder videre med aluminiumsprojektet ved Maniitsoq ud fra en *ren koncessionsmodel*.
2. **Anlægsinvesteringer:** Naalakkersuisut søger i samarbejde med Qeqqata Kommunia at tilvejebringe finansieringen af de beskrevne anlægsinvesteringer i ”Redegørelse om rammevilkår for realisering af storskalaerhvervsprojekter i Grønland.”
3. **Ændring af vandkraftloven:** Naalakkersuisut fremlægger på FM 2013 et forslag til ændring af vandkraftloven, i hvilket der gives tilladelse til en første koncessionsperiode på op til 60 år mod nu 40 år, ligeledes gøres en forlængelse i yderligere 20 år til en option for rettighedshaver.
4. **Salg af overskudselektricitet til det offentlige forsyningsnet:** Det kan i tilladelsen til driften af vandkraftværker i tilslutning til aluminiumsprojektet fastsættes, at salg af elektricitet til det offentlige forsyningsnet ikke kan pålægges licenshaver, men alene kan bero på en frivillig aftale.
5. **Ændring af skattelovgivningen og vandkraftloven:** Naalakkersuisut fremlægger på FM 2013 forslag til ændring af skattelovgivningen og vandkraftloven med henblik på at give mulighed for, at der i tilladelser udstedt i henhold til vandkraftloven på samme måde, som det nu er tilfældet med tilladelser udstedt i henhold til råstofloven, kan fastsættes et mindst lige så byrdefuldt vederlag til afløsning af selskabsbeskatningen. Projektet fritages for stempelafgifter i anlægsfasen.

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer)

Begrundelse:

Etablering af en række storskalaerhvervsprojekter – miner og industriprojekter baseret på udnyttelse af vore vandkraftressourcer – anses af Naalakkersuisut for at være vigtige bidrag til udvikling af vort land i retning af at blive økonomisk selvberende. Grønlands landskasse har ikke en størrelse, hvor vi selv kan løfte investeringer i milliardklassen. Hvis vi ønsker at udvikle vort samfund i denne retning kræver det derfor, at vi kan tiltrække private investorer. Det er derfor vigtigt, at vi som samfund nøje analyserer og reflekterer over, hvilke rammevilkår vi kan og vil tilbyde for at tiltrække private investeringer.

Naalakkersuisut fremlagde på forårssamlingen 2012 en redegørelse om rammevilkår for realisering af storskalaprojekter i Grønland. Naalakkersuisut fremlægger derfor nu på denne efterårssamling forslag til en samlet pakke vedrørende rammevilkår for realisering af storskalaprojekter.

Den samlede pakke består af to lovforslag og et beslutningsforslag.

- Forslag til Inatsisartutlov nr. xx af xx. xx 2012 om bygge- og anlægsarbejder ved storskala-projekter, jf. dagsordenspunkt 110,
- Forslag til Inatsisartutlov nr. xx af xx. xx 2012 om næring, jf. dagsordenspunkt 111, og
- Forslag til Inatsisartutbeslutning om rammevilkår for de fremtidige forhandlinger om aluminiumsprojektet; **dette forslag.**

Disse forslag er tæt forbundet med hinanden og skal derfor betragtes som en ”pakke”.

Den samlede pakke af lovtiltag og beslutningsforslag udgør Naalakkersuisuts vurdering af, hvordan Grønland mest hensigtsmæssigt kan balancere vores interesser i at opnå en miljømæssig og socialt bæredygtig økonomisk vækst igennem tiltrækning af private investorer i en globaliseret verden. Pakken er udarbejdet med udgangspunkt i storskalaredegørelsens analyser. Løsningsforslagene er fremkommet ved at lytte til de fremkomne hensyn og argumenter under forårets og sommerens debat og igennem drøftelser med potentielle investorer, herunder Alcoa.

Naalakkersuisut har under drøftelser med den potentielle investor Alcoa identificeret en række principielle forhold, som det er væsentligt for selvstyret at tage stilling til i forbindelse med de videre drøftelser. De principielle forhold har betydning for den potentielle investors vurdering af projektets lønsomhed. Det er dog væsentligt at have sig for øje, at uanset hvilke tilkendegivelser Inatsisartut måtte have om de pågældende rammevilkår, så vil projektets gennemførelse være afhængig af, at Alcoa efterfølgende anser projektet for attraktivt. Ud over rammevilkårene besluttede af Inatsisartut vil en række udefrakommende faktorer – som Grønland ikke har nogen indflydelse på – spille ind i Alcoas vurdering af projektets lønsomhed. Det drejer sig f.eks. om verdensmarkedsprisen på bauxit og aluminium og på tilstedeværelsen af energikilder andre steder i verden samt prisen på denne energi.

Ligeledes er det væsentligt at holde sig for øje, at positiv tilkendegivelse fra Inatsisartut om fortsættelse af drøftelser med Alcoa ud fra de i dette beslutningsforslag formulerede rammevilkår ikke er ensbetydende med, at selvstyret endeligt har ”godkendt” projektets realisering. Dette vil bl.a. kræve, at selskabet opnår en tilladelse efter vandkraftloven, hvilket først kan ske, når de dertil hørende undersøgelser og ansøgninger er udarbejdet, herunder f.eks. udarbejdelse af en projekt-specifik vurdering af virkninger på miljøet.

Naalakkersuisuts anbefaling

Naalakkersuisut anbefaler, at Inatsisartut tiltræder, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fortsætte drøftelser med den potentielle investor vedrørende et muligt vandkraftbaseret aluminiumsprojekt ved Maniitsoq ud fra følgende rammevilkår:

1. **Ejerskab:** Naalakkersuisut arbejder videre med aluminiumsprojektet ved Maniitsoq ud fra en *ren koncessionsmodel* og tager *ikke* direkte ejerskab i projektet.

2. **Anlægsinvesteringer:** Selvstyret søger i samarbejde med Qeqqata Kommunia at tilvejebringe finansieringen af de i ”Redegørelse om rammevilkår for realisering af storskalaerhvervsprojekter i Grønland” af 29.03.2012 beskrevne anlægsinvesteringer i infrastruktur og boliger i Maniitsoq i forbindelse med en eventuel anlæggelse af en aluminiumsmelter. Naalakkersuisut og Qeqqata Kommunia arbejder videre med en model, hvor visse af disse investeringer foretages af private investorer.
3. **Ændring af vandkraftloven:** Naalakkersuisut fremlægger på FM 2013 forslag om ændring af inatsisartutlov nr. 12 af 1. december 2009 om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi (vandkraftloven) med henblik på at tillade en første koncessionsperiode på op til 60 år mod nu 40 år, ligeledes gøres en forlængelse i yderligere 20 år til en option for rettighedshaver, hvor det nu er en option for Naalakkersuisut, samt en ændring af inatsisartutloven, så det bliver muligt for en rettighedshaver at bruge vandkraftværker som sikkerhed for lån.
4. **Salg af overskudselektricitet til det offentlige forsyningsnet:** Det kan i tilladelsen til driften af vandkraftværker i tilslutning til aluminiumsprojektet fastsættes, at salg af elektricitet til det offentlige forsyningsnet ikke kan pålægges licenshaver, men alene kan bero på en frivillig aftale.
5. **Ændring af skattelovgivningen (og vandkraftloven):** Naalakkersuisut fremlægger på FM 2013 forslag til ændring af skattelovgivningen (og vandkraftloven) med henblik på at give mulighed for, at der i tilladelser udstedt i henhold til vandkraftloven på samme måde, som det nu er tilfældet med tilladelser udstedt i henhold til råstofloven, kan fastsættes et mindst lige så byrdefuldt vederlag til afløsning af selskabsbeskatningen. Projektet fritages for stempelafgifter i anlægsfasen.

Motivation.

Baggrunden for de enkelte indstillinger er nærmere motiveret nedenfor.

Ad 1. Ejerskab.

Mulige ejerskabsforhold i aluminiumsprojektet.

Siden aluminiumsprojektets begyndelse har Naalakkersuisut og Inatsisartut drøftet tre forskellige muligheder for ejerskab af vandkraftanlæg, transmissionslinjer og aluminiumsværk. Det er henholdsvis den ”traditionelle” model, en partnerskabsmodel og ren koncessionsmodel.

Ejerskabsmodellerne blev drøftet af Inatsisartut i foråret 2008. Her kom man frem til den konklusion, at man ønsker yderligere vurderinger af, hvorvidt det skal være enten partnerskabsmodellen eller den rene koncessionsmodel. Den første model, den ”traditionelle” model, blev udelukket efter FM2008. På FM2012 debatterede Inatsisartut ”Redegørelse om

rammevilkår for realisering af storskalaprojekter i Grønland”. Redegørelsen indeholdt blandt andet en analyse af forskellige forhold vedrørende valg mellem hhv. partnerskabsmodellen og koncessionsmodellen.

Økonomiske konsekvenser ved forskellige ejerskabsforhold

Om Selvstyret deltager med en ejerandel i projektet eller ej vil have betydning for Selvstyrets gældsætning og økonomiske eksponering, og hermed for Landskassens risiko i projektet. Derudover berører valget en række yderligere forhold, som kan få betydning for projektet, eksempelvis den samfundsmæssige gevinst og lånemulighederne til projektet.

Der er forskellige risici forbundet med henholdsvis anlægsfase og driftsfasen af projektet, og forskellige risici ved henholdsvis vandkraftsværk og aluminiumsværk. Derfor er risici heller ikke ens i de forskellige ejerskabsmodeller. Kort fortalt kan man sige, at ved partnerskabsmodellen er der langt flere og større risici forbundet med projektet for Selvstyret end ved koncessionsmodellen. Dette naturligvis mere udtalt jo højere en andel Selvstyret måtte eje.

Partnerskabsmodellen indeholder nogle potentialer for gevinster som koncessionsmodellen ikke gør. Ved indgåelse i en partnerskabsmodel vil der være mulighed for, at Selvstyret på langt sigt kan opnå en forrentning af den investerede kapital, idet projektet kun kan finansieres og kun igangsættes, hvis projektets ejere forventer, at projektet giver overskud i driftsfasen.

Partnerskabsmodellen medfører yderligere gældsætning

Hvis Grønland valgte partnerskabsmodellen, ville det medføre en betydelig gældsætning i form af finansieringen af kapitalindskuddet. Dette vil belaste vores gæld yderligere og vor finanspolitiske handlemfrihed begrænses. Og i den sammenhæng er der ligeledes væsentligt, at selvom vi vælger koncessionsmodellen, så skal landskassen (og Qeqqata Kommunia) investere store summer i tilhørende infrastrukturprojekter i forbindelse med aluminiumsværket i Maniitsoq.

Selvstyret har ikke erfaring med at drive storskalaprojekter, som aluminiumsprojektet. Det er Naalakkersuisuts holdning, at løsningen af offentlige kerneopgaver ikke bør bringes i fare ved at foretage offentlige investeringer i kommercielle virksomheder af denne størrelsesorden.

Mulighed for et begrænset medejerskab.

Partnerskabsmodellen betyder ikke nødvendigvis, at Selvstyret skal gå ind med 50 % medejerskab. En lavere andel kunne være en mulighed.

For investor er der en del interesser knyttet til et delvist offentligt ejerskab. Det drejer sig om muligheden af at opnå bedre finansiering af projektet og det drejer sig om en oplevelse af et større sammenfald mellem offentlige interesser og investors interesser i projektet, end det ellers ville være tilfældet.

Et eventuelt medejerskab bør jf. ovenfor begrænses mest muligt – og aldrig gå ud over hvad Selvstyrets gælds- og investeringsstrategi giver mulighed for. Beslutningsforslaget lægger ikke op til en bemyndigelse til eventuelt at indgå i projektet med et begrænset ejerskab.

Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at mulighederne for lånefinansiering af indskud til projektet er yderst begrænsede i den nuværende situation, hvorfor selv et begrænset ejerskab ikke for nærværende er en realisabel mulighed. Eksempelvis vil et 10 % ejerskab med en forventet

egenkapitalfinansiering på 50 % svare til et indskud på ca. 1,0 mia. kr. til 1,2 mia. kr. Et 5 % ejerskab vil tilsvarende betyde et indskud på mellem 500 mio. kr. og 600 mio. kr..

En vis grønlandsk deltagelse i projektet må anses for væsentlig for Alcoas interesse i projektet.

Ad 2. Anlægsinvesteringer.

Størrelsen og byrdefordelingen af bolig og infrastruktur investeringerne.

I ”redegørelse om rammevilkår for realisering af storskalaerhvervsprojekter i Grønland” af 29.03.2012, som Inatsisartut drøftede på FM 2012 fremgår der i afsnit 2.3.2 ”Infrastrukturbehov og fordeling mellem aktører” et skøn over størrelsen af den samlede nødvendige investering i nye boliger, i havne og øvrig infrastruktur samt i kommunale servicetilbud, som en realisering af aluminiumsprojektet vil medføre.

Den samlede investering vil med de nuværende skøn andrage ca. 2,3 mia. kr. hvoraf ca. 400 mio. kr. vil være private ejerboliger, ca. 700 mio. kr. vil efter den normale byrdefordeling falde på Qeqqata Kommunia og ca. 1,2 mia. kr. på landskassen.

Anvendelse af Offentligt Private Partnerskaber (OPP) til finansiering af dele af investeringen.

”Redegørelsen om rammevilkår for realisering af storskalaerhvervsprojekter i Grønland” indeholder (afsnit 2.3.2.2.) en overvejelse om at få en del af den offentlige investering dækket gennem øget privat investering.

Det er tanken f.eks. at søge havneinvesteringen finansieret gennem et OPP set-up, hvor f.eks. pensionskasser eller lignende institutionelle investorer indskyder betydelige midler. Ligeledes kan en del af de offentlige boliginvesteringer søges dækket på denne måde.

Hvis disse overvejelser gennemføres forudser nævnte redegørelse følgende fordeling mellem de forskellige aktører: Private herunder institutionelle investorer ca. 1,0 mia. kr., Qeqqata Kommunia ca. 500 mio. kr. og selvstyret ca. 800 mio. kr. Den konkrete fordeling kommer naturligvis an på de helt konkrete aftaler, der måtte blive indgået, men størrelsesordenen er vejledende.

Et offentligt finansieringsbehov af denne størrelsesorden, der i givet fald vil skulle gennemføres over en årrække, vil, konkluderes det i redegørelsen, kunne dækkes uden mærkbare finanspolitiske konsekvenser gennem omprioriteringer indenfor anlægsbudgettet og gennem øgede skatteindtægter fra projektet.

Hvis udlejningsbyggeriet kan finansieres fuldt ud gennem OPP arrangementer kan fordelingen ændres til ca. 1,5 mia. kr. fra private og institutionelle investorer (henholdsvis med ca. 400 mio. kr. og ca. 1,1 mia. kr.), samt ca. 250 mio. kr. fra Qeqqata Kommunia og ca. 550 mio. kr. fra landskassen.

En sådan mere vidtgående anvendelse af OPP-arrangementer i investeringen vil mindske presset på de offentlige kasser i forbindelse med en realisering af projektet.

Ad 3. Ændringer af vandkraftloven.

Forlængelse af koncessionsperioden fra 40 til 60 år.

Det er investors opfattelse, at den nuværende koncessionsperioden efter vandkraftloven (40 år) er for kort. Projektet kan ikke gennemføres med mindre der skabes sikkerhed for en længere driftsperiode. Det er Naalakkersuisuts vurdering, at en sådan forlængelse ikke påfører selvstyret væsentlige ulemper. Naalakkersuisut agter derfor at foreslå koncessionsperioden forlænget til 60 år.

Ændring af optionen for forlængelse af en tilladelse.

Ligeledes har investor udtrykt bekymring for den nuværende model for forlængelse af koncessionen (med 20 år). Investor ønsker at få en egentlig option på en forlængelse af koncessionen i yderligere 20 år. Dette ønske er Naalakkersuisut indstillet på at imødekomme, da sikkerhed for at råde over vandkraften i aluminiumsmelterens samlede levetid er væsentlig for projektets samlede privatøkonomiske attraktivitet og en sådan ændring ikke skønnes, at påføre selvstyret nogen væsentlig ulempe.

Mulighed for pantsætning

Som vandkraftloven i dag er formuleret giver den ikke mulighed for, at koncessionshaveren kan anvende anlæggene som sikkerhed ved låneoptagelse, da der ikke er noget retskrav på, at panthaver i givet fald kan overtage koncessionen. Investor peger på, at det vil være nødvendigt at kunne pantsætte anlæggene for at fremskaffe den nødvendige finansiering.

Naalakkersuisut agter at foreslå vandkraftloven ændret så det bliver muligt at anvende anlæggende som sikkerhed for lån (pantsætning).

Ad 4. Salg af overskudselektricitet til det offentlige forsyningsnet.

Tanken, at det kunne være hensigtsmæssigt at anvende eventuel overskudselektricitet fra vandkraftværkerne i den almindelige elforsyning i Maniitsoq, er naturlig. Imidlertid har drøftelserne vist, at investor i en sådan ordning ser en – utilsigtet – risiko for at blive pålagt at levere elektricitet til det almindelige forsyningsnet på bekostning af produktionsmulighederne på selve aluminiumsværket.

Investor finder denne oplevede risiko uacceptabel.

Naalakkersuisut deler ikke investors bekymring på dette punkt, men finder, at selvstyret på dette punkt bør imødekomme investor, så leverance af eventuel overskudselektricitet fra vandkraftværkerne til det offentlige net i Maniitsoq kun sker frivilligt og efter særlig aftale.

Ad 5. Ændring af skattelovgivningen (og vandkraftloven).

Det er Alcoas synspunkt, at selskabsbeskatningen i Grønland er på et ikke konkurrencedygtigt niveau. Alcoa ønsker selskabsbeskatningen ned på linie med ”other countries that have successfully attracted investment, such as Iceland” (andre lande, der succesrigt har tiltrukket investeringer, som f.eks. Island). Alcoa beskattes på Island med 18 % i selskabsskat og 5 % i udbytteskat – i alt 23 % af overskuddet.

Alcoa har ytret ønske om at projektet fritages fra stempelafgifter.

Alcoa har givet udtryk for at personskatterne i anlægsfasen bør reduceres fra den nuværende bruttoskat på 35 % - helst til 0 %, men under alle omstændigheder til et lavere niveau.

Alcoa ønsker også et værn mod politisk besluttede stramninger af vilkårene, medens projektet er i drift.

Naalakkersuisut er indstillet på at anbefale, at projektet fritages for stempelafgifter i etableringsfasen.

For så vidt angår selskabsbeskatningen vil denne teknisk kunne omlægges til et vederlag gennem en ændring af skattelovgivningen, hvor der gives hjemmel til i udnyttelsestilladelsen for vandkraft at fastsætte vederlag til afløsning af selskabsskatten – på samme måde som det i dag er muligt i tilladelser efter råstofloven at indsætte sådanne vederlagsbestemmelser. En sådan model ville give et værn mod stigninger i selskabsbeskatningen i hele tilladelsesperioden. Naalakkersuisut medvirker gerne til en omlægning fra selskabsskat til vederlag. Modellen er, at både vandkraftdelen og aluminiumsmelteren skal drives i regi af det samme grønlandsk registrerede selskab, der så kommer til at betale et overskudsbaseret vederlag. En sådan løsning vil kræve justeringer i skatteloven og vandkraftloven.

Det betyder imidlertid ikke, at Naalakkersuisut er sindet at acceptere et vederlag, der er lavere end den nuværende selskabsskat. Vederlaget skal derfor være mindst lige så byrdefuldt som selskabsskatten.

Naalakkersuisut agter ikke at imødekomme ønsker om lavere beskatning af et enkelt selskab end af øvrige, da det vil medføre en betydelig risiko for at andre selskaber også vil stille krav om særlige skattemæssige begunstigelser. Konsekvenserne for Landskassen heraf vil kunne blive betydelige.

Jeg skal afsluttende henvise til det vedlagte bilag, hvor øvrige temaer for projektet er nærmere beskrevet.

BILAG 1:

Øvrige temaer i forhandlingerne om aluminiumsprojektet.

Anvendelse af udefrakommende arbejdskraft i anlægsfasen.

Dette centrale spørgsmål adresseres i forslag til inatsisartutlov om bygge- og anlægsarbejder ved storskalaprojekter. Løn- og arbejdsvilkår skal være acceptable, begrundede og objektive. Lønnen kan ikke lovligt aftales under et niveau defineret i forslaget til inatsisartutlov.

Alcoa har tilkendegivet, at de anser enhver lovgivningsmæssig begrænsning i projektets mulighed for i anlægsfasen at anvende international konkurrencedygtig arbejdskraft for vanskelig forenelig med projektets gennemførelse.

I tilslutning til storskalalovens bestemmelser om løn- og ansættelsesvilkår spiller det en rolle, hvorvidt Inatsisartut beslutter, at Grønland skal tiltræde ILO konvention nr. 94 om arbejdsklausuler i offentlige kontrakter. Der er til efterårssamlingen 2012 tilmeldt to dagsordenspunkter vedrørende dette spørgsmål. Punkt 19 om tiltrædelse af konventionen og punkt 18 om udvidelse af konventionen til at omfatte hele arbejdsmarkedet. I sig selv omfatter konventionen kun løn- og arbejdsvilkår for så vidt angår offentlige projekter.

Det er Naalakkersuisuts holdning, at en vedtagelse af punkt 19 om tiltrædelse af konventionen vil kunne fordyre kommende større offentlige projekter, men ikke i sig selv vil være afgørende for etablering af en storskalasektor i Grønland.

Imidlertid vil en vedtagelse af det mere vidtgående forslag i punkt 18 betyde, at der lovgives om lønforhold i udvalgte dele af det private erhvervsliv, d.v.s. at der stilles ulige krav til forskellige dele af erhvervslivet.

Såfremt kravet hovedsageligt bliver stillet til koncessioneret virksomhed vil det sandsynligvis blive omgået ved inddragelse af underleverandører, der ikke er omfattet af den/de pågældende koncessioner.

Sundhedsforhold.

Der forhandles om en løsning, hvor der sker en klar afgrænsning af Grønlands forpligtelser til at yde sundhedsydelse – gratis eller mod betaling - og investors pligt til at tegne forsikringer til dækning af sundhedsudgifterne.

Regulering af underleverandører / næringsloven.

Det fremlagte forslag til inatsisartutlov om næring medfører, hvis det vedtages, et bortfald af en række konkurrencebegrænsende bestemmelser i den nuværende næringslov. Bestemmelser som investor har tilkendegivet kun vanskeligt at kunne leve med.

Sprogloven.

Investor er meget opmærksom på de særlige vanskeligheder som kan være knyttet til specielt at kunne tilgå tilstrækkelig juridisk bistand på det grønlandske sprog, derfor er det afgørende for

investor ikke at være underkastet et krav om, at alle kontrakter skal udarbejdes på grønlandsk. Forslag til inatsisartutlov om ændring af inatsisartutlov om sprog er blevet ændret, således at bestemmelsen om juridisk bindende aftaler ikke længere indgår i ændringsforslaget. Denne ændring har baggrund i et høringsvar fra Justitsministeriet.

Royal Arctic Line

Investor finder det uforeneligt med hensynet til international konkurrenceevne at pålægge projektet direkte eller indirekte omkostninger, der skyldes Royal Arctic Lines transportmonopol og det underliggende hensyn til Grønlands geografi. Alcoa ønsker således, at selskabet og dets (udenlandske) underleverandører fritages for RAL's koncession både i anlægsfasen og i driftsfasen; men tilkendegiver, at RAL naturligvis kan byde på transportopgaverne i fri konkurrence.

I RALs koncession hedder det i punkt 2 c: "Tilladelsen meddeles som eneret med undtagelse af .. transport af større ensartede eller udsædvanlige varepartier, som af tekniske eller økonomiske grunde betinger en anden transportmåde." Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at de store bulk transporter i driftsfasen således ikke er/bør være omfattet af RAL's koncession og kan foretages med anden befragter. RAL skal dog have mulighed for at byde på fragtopgaverne i åben og lige konkurrence.

I anlægsfasen ønsker Naalakkersuisut jf. forslag til inatsisartutlov om storskalaprojekter at fritage transporter til disse projekter fra RAL's eneret. RAL vil naturligvis kunne byde på disse opgaver helt på linie med andre rederier. I forbindelse med forslaget til ændring af søtransportforordningen bør der tages eksplicit stilling til, at bulk-transporter til og fra aluminiumsmelteren ikke er omfattet af forordningen – og at transport således kan ske uden meddelelse af tilladelse og således ikke er omfattet af RAL's koncession.

CO₂

Alcoa har udtrykt bekymring for at blive pålagt CO₂-beskatning. I samtalerne løb er det blevet oplyst, at Grønland kan vælge at tage et territorialt forbehold for den anden forpligtelsesperiode under Kyoto Protokollen. Det er besluttet, at der arbejdes for et sådant forbehold, men en præcis form er endnu ikke fundet. En betaling af CO₂-afgifter kan derfor, betinget af at et sådant territorialt forbehold opnås, udelukkende komme på tale som følge af en bindende klimaaftale fra 2020, hvor størstedelen af verdens udledere er part, om begrænsning af CO₂-udledningen.